

SIRI HUSTVEDT

SOMMEREN UTEN MENN

- et humoristisk skråblikk på å bli forlatt

Pris kr. 50.-
Teatersjef og ansvarlig utgiver: Kim Bjarke. Redaksjon: Margareta Magnus Myhre, Hanne Lise Rørstad, Rikke Elling Grønvold.
Grafisk formgivning: Solveig Jevanord. Foto: Erika Hebbert. Grafisk produksjon: Interface Media as.
Oslo Nye Teater tar forbehold om endringer i programmet.

KJÆRE PUBLIKUM

Til hvilket ytterpunkt kan en kjærlighetssorg drive et menneske? Og hvilke verdifulle erfaringer kan man gjøre seg fra et slikt ytterpunkt?

Den middelaldrende kvinnen Mia blir forlatt av sin ektemann gjennom 30 år til fordel for en ung, fransk kollega. Grunnfortellingen i Siri Hustvedt sin roman *Sommeren uten menn* er kanskje en klisjé, men det er ikke refleksjonene rundt den altopplukende smerten av å bli avvist av den man elsker. Mia blir midlertidig sinnssyk «med tanker som eksploderer inn i hverandre som popcorn i en mikrobølgepose».

På scenen blir Mias popcorn tanker og refleksjoner formidlet gjennom en ung, en middelaldrende og en eldre kvinne som alle sammen spiller Mia. Formen er forfriskende annerledes og i tillegg tillater det trehodete trollet seg å spørre om sorg, død, sex og kjønnsforskjeller. Det skal godt gjøres å ikke la seg sjarmere!

Riktignok tilbringer Mia sommeren utelukkende sammen med kvinner, men hennes kjærlighetssorg er først og fremst eksistensiell – ikke kvinnelig – noe også teksten harselerer med: «Ta det som en kvinne: Gråt!». I løpet av sommeren lapper Mia sammen sitt istykkerrevne jeg til en sterkere versjon som lærer seg selv bedre å kjenne, og på veien kjenner publikum seg igjen i fortvilelsen, aggresjonen og håpet. For når to menneskers liv er så viklet inn i hverandre at de ikke selv vet hvor den ene begynner og den andre slutter, er det ingen enkel oppgave å finne tilbake til seg selv. Velkommen i teatret!

Kim Bjarke
teatersjef

Jeg har flyttet

SOMMEREN UTEN MENN

av Siri Hustvedt

Dramatisert for scenen av Karen-Maria Bille og Peter Langdal
Oversatt av Marianne Sævig

Bearbeidet av Victoria H. Meirik, Mari Dahl Sæther,
Herborg Kråkevik og Birgitte Victoria Svendsen

Den unge Mari Dahl SÆTHER
Den middelaldrende Herborg KRÅKEVIK
Den eldre Birgitte Victoria SVENDSEN

Regi Victoria H. Meirik
Scenografi Ingrid Tønder
Kostymer Alva Brosten
Lysdesign Norunn Standal
Lyd Steffen Hofseth
Maskeansvarlig Ingfrid Vasset
Videodesign Ivar Smedstad
Videoteknikk Morten Brekke Stensland/ Eirik Ingebricson
Dramaturg Ilene Sørbøe
Repetitør Liv Andrea Hauge
Inspisient Tina Elisabeth Johansen Aas/Tina Espejord
Sufflør Sarah Elise Frogner

THE SUMMER WITHOUT MEN
av Siri Hustvedt
i bearbeidelse ved Karen-Maria Bille og Peter Langdal

Teaterforlag: Nordiska ApS - København

NORGESPREMIERE OSLO NYE HOVEDSCENEN 10. APRIL 2019

DEN LEKENDE REGISSØREN

Tekst: Lasse Lønnebotn

Ikke la deg lure av Victoria Meiriks alvorstunge CV full av teatertragedier. Hun er egentlig en lystig sjel som elsker underholdende fortellinger.

- Om det er mulig å tilgi svik?

Teaterregissør Victoria Meirik (47) sitter på femte rad med utsikt mot hovedscenen på Oslo Nye Teater. På regissørbordet foran henne er kaffe, vann og en notatblokk.

- Det er mulig, men det er et arbeid. Det kan du. Du kan tilgi svik. Men det krever en innsats fra deg selv og andre.

Hun ser skuespillerne forlate scenen etter dagens prøver.

- Men det er en prosess. Jeg sa det første gang vi leste på stykket: Det er en sterk forventning til kvinner at vi ikke skal tilgi.

Det er forståelig ut ifra et historisk perspektiv. Feminismen handler om å være sterk og selvstendig, men det er tilfeller der det å tilgi er det riktige. Og for Mia er det å tilgi en del av et feministisk prosjekt – på hennes premisser. Vi forventer at hun skal gå, så gjør hun noe helt annet. Jeg er ikke så

sikker på om hun tilgir, prosjektet hennes blir jo større enn det, det handler om hun kan tilgi seg selv.

Det handler om å bli forlatt, avvist og dumpet. Hovedpersonen

Mia opplever i *Sommeren uten menn* å bli kastet ut i en dramatisk livsendring. Det høres ikke ut som en lystig kveld i teatret, men Meirik ser komikken i Siri Hustvedts roman.

- Å bli avvist er noe av det verste du kan oppleve, det er som å dø levende. Da er det godt gjort av Hustvedt å vri det til en komedie.

Hun smiler.

- Stykket handler om å bli forlatt og andre gleder, som vi sier til hverandre. Det er noe skamfullt for kvinner på 50 pluss å bli bedratt. Hadde det vært en mann som ble forlatt, ville han kalt sammen kompisene, dratt på byen og kjøpt en Porche. Men en

Feminismen handler om å være sterk og selvstendig, men det er tilfeller der det å tilgi er det riktige.

– *Jeg har jobbet mye med tragedier og liker det, men Sommeren uten menn er en utrolig fin anledning til å jobbe med noe lettere og lysere.*

kvinne... Hun mister sin attraktivitet, sin potens og blir stakkarslig. Å leke med den klisjeen gjør det til morsomt teater.

– *Du vil spille på klisjeen?*

– Ja, det er Hustvedt som setter dette opp mot hverandre. Mia sier det med en gang: Dette er banalt. Hun skammer seg over at hun blir hysterisk, psykotisk og innlagt. Det er skammen av å møte sin egen klisje i døren. Det er det Hustvedt er så god på, å gjøre perspektivet større.

Meirik vokste opp som et teater- og diplomatbarn. Hun løp bak scenen på Nationaltheatret, der hennes far jobbet, og hun bodde i Danmark, Tsjekkia, Kuwait og Kina som følge av stefarens jobb. Siden gikk hun på den internasjonale linjen på Berg videregående skole, og dro deretter til Amsterdam for å utdanne seg til instruktør. Hennes første regioppdrag i Norge var *Ivanov* på Hålogaland Teater i 2004, siden er det blitt stykker av både Ibsen, Strindberg, Fosse og Tsjekhov. I 2010 fikk

hun Heddaprisen for beste regi for *Antigone* på Trøndelag Teater.

– Jeg har jobbet mye med tragedier og liker det, men *Sommeren uten menn* er en utrolig fin anledning til å jobbe med noe lettere og lysere. Jeg elsker Hustvedts bøker, de er så åpne og undersøkende.

En skuespiller sa til henne: «Du er faktisk morsom, du!».

– Det er jeg glad for å høre. Det jeg elsker med dette faget, er å sortere historier og lete etter den beste måten å fortelle de på. Jeg ser etter nye muligheter og ideer hele tiden, det er det som er gøy med jobben.

Men ikke alt skal være lyst, lett og komisk. En del av fortellingen handler også om å løfte fram det kvinnelige perspektivet.

– Det passer vår tid. Da jeg var ung, skulle du ikke definere deg utfra kjønn. Det gjelder ikke nå heller, men jeg er opptatt av å peke på maktstrukturer. Kjønn-

- Noe har skjedd etter metoo-kampanjen. De som har følt seg ikke sett og forstått blir hørt på en mer respektfull måte enn før, og vi kan snakke om ulikheter mellom kjønn mer åpenlyst og i et større perspektiv.

» perspektivet har fått en ny vår og respekt.

Hun tar av brillene og legger de på regissørbordet.

- Noe har skjedd etter metoo-kampanjen. De som har følt seg ikke sett og forstått blir hørt på en mer respektfull måte enn før, og vi kan snakke om ulikheter mellom kjønn mer åpenlyst og i et større perspektiv. I den settingen passer *Sommeren uten menn* fint inn i samtiden.

Siden tittelen heter *Sommeren uten menn*, hender hun spør seg selv: «Blir det bare kvinner blant publikum? Blir det noen menn å se i salen?».

- Kvinner leser mer enn menn, de går oftere i teatret enn menn. Så det blir nok flest kvinner på denne forestillingen også. Jeg er spent på å se hvor mange menn det blir. Hustvedts poeng er at menn interesser seg mer i forfattere av mannlige garde siden kvinner skriver mer om seg selv. Og så stusser hun over at kvinners liv og historie ikke er mer universell. Det som er spennende er at hun setter kvinnekulturen under lupen.

- Hva kan forestillingen fortelle som boka ikke kan?

- Interaksjonen med publikum er det unike. Skuespillerne »

» påvirker aktivt historien og levendegjør bokas indre reise sammen med dem i salen. Det fellesskapet er fundamentalt forskjellig fra det å lese boka. Det er teatrets kjerne. Stykket er en hyllest til fiksjon og kunnskap, sier hun. Krisen ved å bli forlatt tvinger Mia til å finne en ny innsikt i hva som er hennes plass i verden.

- Mia spør seg selv: «Hvem er jeg? Har jeg bidratt til min krise?». For henne blir det et klassisk humanistisk prosjekt, som fører til en stor personlig utvikling. Og til slutt blir hun seg selv igjen.

Hun setter en pekefinger i bordet.

- Det er vesentlig: Hun blir ikke en annen. Hun er ikke som Olivia Newton-John i *Grease*, som måtte forandre seg for å få John Travolta tilbake. Mia blir bare seg selv.

- *Men du vet aldri hvem du blir i en personlig krise?*

- Nei, nettopp! Mia blir så ødelagt at hele kroppen rister, og så sier hun: «Jeg holder på å bli gal! Hmm, det er interessant, det må

jeg undersøke videre». Det er en ganske spennende reaksjon. Det er nettopp dette Hustvedt peker på. Gjennom å undersøke sine egne reaksjoner finner hun et større perspektiv og hele hennes historie blir større enn det at hun har blitt forlatt. Hun skriver sitt eget perspektiv.

- *Kan du kjenne deg igjen i Mia?*

- Ja, på noen måter. I hennes undersøkelse og nysgjerrighet. Jeg har til gode å bli forlatt på den samme måten, og vet ikke helt hvordan jeg hadde reagert. Men jeg hadde nok reagert mye mer dramatisk enn Mia.

- *Ja?*

- Mia tåler mye. Jeg ville nok pakket kofferten og kommet meg av gårde. «Lev ditt eget liv», ville jeg sagt til meg selv. Hun smiler.

- *Håper jeg. Men da hadde jeg gått glipp av en sommer uten menn.* ●

Gjennom å undersøke sine egne reaksjoner finner hun et større perspektiv og hele hennes historie blir større enn det at hun har blitt forlatt.

PAUSEN

Tekst: Sissel Gran

Det er skremmende å bli forlatt. Mange forteller om en følelse av å gå i oppløsning, av å bli tilintetgjort. Å bli bedratt og forlatt av den man elsker beskrives av mange som det aller verste, en rystelse, en krise på linje med trusselen om å dø. Også de svært unge, de som ikke har levd sammen lenge, kan oppleve et brudd som traumatisk. For har det først funnet sted en grunnleggende tilknytning i et forhold, slik at den andre oppleves som ditt trygge sted, så er det nærliggende at det kjennes truende og selv-ødeleggende hvis den andre ikke vil ha deg lenger. Når en kjæreste eller ektefelle er inderlig inkludert i vårt eget selv, når personen oppleves å være en del av oss, bevisst og ubevisst, kan dennes løsrivelse kjennes som en slags selv-ruptur. Vårt bilde av den vi er,

Hvordan reagerer et menneske som blir grovt sviktet? Er det mulig å reise seg igjen? Kan et ekteskap overleve utroskap?

rives i filler. Vi blir sårbare, ensomme og svært redde.

Den som blir vekslet ut med en annen, er dobbelt sårbare, det utløser skam: Jeg dugde ikke. Å bli byttet ut med en som er atskillig yngre, gjør skammen enda større. Noen mister vettet en periode, de må bli tatt hånd om av hjelpere. Siri Hustvedts roman *Sommeren uten menn*, som nå er blitt scenedrama, er på sett og vis en slags undersøkelse av dette temaet: Hvordan reagerer et menneske som blir grovt sviktet? Er det mulig å reise seg igjen? Kan et ekteskap overleve utroskap? Romanen og forestillingen er beretningen om Mia, en universitetsansatt poet med doktorgrad i litteraturvitenskap. Hun er 55 år. Etter tretti års ekteskap erklærer ekte mannen Boris, en anerkjent nevroforsker i 60-årene, at

han trenger en pause fra ekteskapet. Han vil ikke snakke om hvorfor, sier ikke at det er slutt eller at han vil skilles, han må bare ha pause. Pausen viser seg imidlertid å være «...fransk, med glatt, men blankt, brunt hår. Hun hadde anselige bryster som var ekte, ikke kunstig fremstilt, smale, rektangulære brilleglass og et ypperlig hode.» «Pausen» er Boris' unge kollega, tjue år yngre enn Mia. Siden Boris ikke har innviet Mia i sin av-elskings-prosess - disaffection på skilsmissegagspråk - og ikke kan begrunne årsaken til den emosjonelle nedbyggingen av sin hengivenhet overfor sin kone gjennom tretti år, er Mia helt uforberedt på ektemannens sorti og blir gal av fortvilelse. Hun blir innlagt på psykiatrisk avdeling med diagnosen reaktiv psykose. Det ligger en merkelig selvbeskyttelse i forbigående galskap, plutselig å bli helt uten filter og la de rabiante følelsene få fritt utløp i det ukontrollerte: raseri, hat, vill sorg, hevntanker, hallusinasjoner. Vår sympati ligger ikke uten

Det ligger en merkelig selvbeskyttelse i forbigående galskap, plutselig å bli helt uten filter og la de rabiante følelsene få fritt utløp i det ukontrollerte: raseri, hat, vill sorg, hevntanker, hallusinasjoner.

grunn hos de forlatte, siden de lider så voldsomt. Vi forakter ofte utbrytere som har sagt «jeg trenger litt tid for meg selv», men som har skjult sin nye elskede i kulissene. Personen betraktes som en feiging, en terminator.

Men hva med den som trenger en «pause»? Som psykolog interesserer jeg meg selvsagt også for den parten. Det er mange utbrytere som iscenesetter en slags trinnvis løsrivelse i et forsøk på å skåne seg selv og partneren for det blodige, akutte bruddet. Men jeg har også sett oppbrudd fra ekteskap som ligner på flukt.

«Han sleit seg», sa en venn av

meg, da kameraten stormløp fra hjemmet i panisk skrekk for å bli holdt igjen av konas desperasjon og sin egen dårlige samvittighet.

For å komme fri fra voldelige forhold og redde livet, kan det være helt nødvendig å løpe uten forklaring. Men Boris går

ikke fra Mia for å redde livet, skjønt hva vet jeg, hans forening med den yngre «Pausen» kan være et forsvar mot døden, en ikke uvanlig reaksjon på aldriingsprosessen ubønnhørlige tikking. Hans taushet, derimot, handler nok mer om at han er en mann som skyr konflikt, at han opplever en hevet stemme, et hvert følelsesutbrudd som «sandpapir mot sjelen». Og her våger jeg å peke på en kjønnsdimensjon: Til tross for årtier med økende likestilling og iherdige forsøk på å begrave idéen om at det skulle være noen forskjell på kvinner og menns følelser og reaksjonsmønstre, viser både John Gottmans solide forskning og min terapeutiske erfaring at flere menn enn kvinner vegrer seg for å snakke om parforholdsfloker.

Boris er taus når det kommer til følelser, og Mia funderer over kraften i denne tausheten. Hun reflekterer i et til-

Boris er taus når det kommer til følelser, og Mia funderer over kraften i denne tausheten.

bakeblikk over den makten hennes fars taushet utøvde da hun var barn, hvordan tausheten trekker henne inn i mannens mysterium: «Hva er det som foregår der inne? Hvorfor sier du det ikke? Er du glad eller lei deg eller sint? Vi må være varsomme, svært varsomme med deg.

Sinnsstemningene dine er vårt vær, og vi vil at det alltid skal være solskinn.» Med ektemannen Boris har Mia i alle år opplevd en gjentakelse av denne dragingen, undringen over hva som foregår i den tause mannen og hvordan tausheten trekker i henne men samtidig advarer, for det er mørke skyer i Boris' øyne: «Jeg vil bryte meg inn i det blikkets borg,

sprengte meg gjennom og finne deg.» Taushet kan være en beskyttelse mot å bli invadert, den tause har sine gode grunner, den er kanskje det eneste våpenet den tause har for å hindre sin borg i å bli sprengt. Men å være taus når man forlater, kan nærmest betraktes som en form

» for vold, så ekstremt ødeleggende er det å bli gått fra på det viset. Mening forsvinner, sammenheng opphører, livet blir uforståelig, og det tåler vi ikke. Det kan rable for oss.

Det er kanskje aldersavhengig, tenker mange, det er sikkert verre å bli bedratt og forlatt når man har levd sammen lenge. Det er sant; en lang, felles historie nedfeller seg i oss, fysisk og sjelelig. Den blir en biografi om Paret, og hvis den ene bryter ut, ryker ikke bare tilknytningen til partneren, til felles hjem, økonomi, hytta og julaften. Også det felles Paret ryker, denne indre fornemmelsen av et Vi som, uten at vi har vært klar over det, har representert daglig tilhørighet og beskyttelse. Derfor panikken.

Hvordan det går med Mia? Gjennom retrett til røttene, til en aldrende, trøstende mor, litteratur, poesi og et fellesskap med unge og gamle kvinner, finner hun kraften til å reise seg igjen. Uten å ha ant det, trengte også hun en pause for å bli et friere menneske. ●

EN FARSE OM UTROSKAP

Tekst: Tone Solberg

– Norge er mitt andre hjemland. Jeg opplever det som en stor ære at *Sommeren uten menn* settes opp som teater i Oslo. Og jeg håper at publikum vil le.

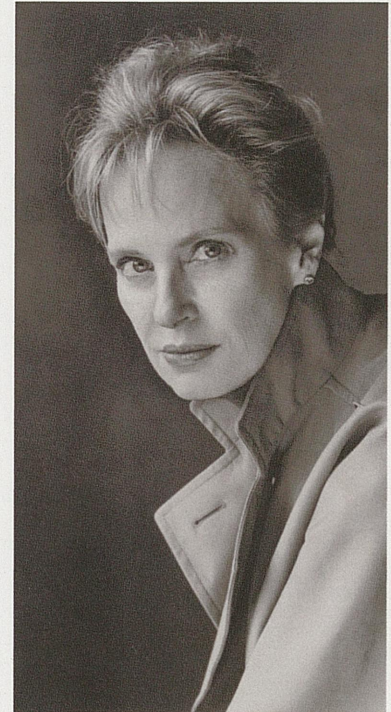
Norskamerikanske Siri Hustvedt er så stø i norsk at hun ikke har problemer med å ta imot spørsmål på hennes mors mål. Hennes mor var norsk, og Siri tok selv artium ved Bergen Katedralskole. Hun bodde også et år i Bergen som barn.

På spørsmålet om hvordan hun tror *Sommeren uten menn* vil fungere på scenen, svarer hun i e-post:

– Utroskap gir stoff til både tragedie, komedie og farse. *Sommeren uten menn* er en komedie på grensen til en farse. Mia fører mange dialoger med seg selv gjennom boken, og jeg innbiller meg at hennes fantasi-utflukter kan fungere godt som teater. Men en roman er ikke et skuespill, og må derfor gjenskapes i en egen sceneversjon. Jeg innbiller meg at vil fungere bra på en scene, med de gamle damene og Mias vennskap med sin nabo.

–Hva var ideen bak romanen?

–Jeg ønsket å skrive en komedie uten menn, eller mer korrekt: en bok hvor mennene ikke er til stede i egen person. Boris er hele tiden i Mias hode og i e-poster. Først mot slutten dukker han opp på døren. For meg er *Sommeren uten menn* en feministisk komedie som forteller hvordan vennskap mellom kvinner kan ha en helende kraft. Det er på alle vis en feministisk bok. Humor og ironi er effektive, feministiske våpen, fastslår Siri Hustvedt. ●

Siri Hustvedt. Foto: Aschehoug

Mari Dahl Sæther

Utdannet ved Teaterhøgskolen (KHIO bachelor/master 2010–15). Har arbeidet ved Teater Ibsen fra 2015–18 og medvirket i bl.a. *Lille Eyolf* (Rita), *Brand* (Agnes) og *Kvinne, kjenn din kropp* (Kvinnen). Er en av aktørene bak kompaniet Horseacts og deres forestilling *S.U.G. Simulator for undergang og gjenoppstandelse*, som har gjestet Festspillene i Nord-Norge. Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

Herborg Kråkevik

Utdannet ved Guildford School of Acting, England. Står bak egen-oppsetninger som *Herborg til Chat Noir*, *Kjære landsmenn!* på Det Norske Teatret (Komiprisen Beste forestilling/ Beste nummer), *Eg og Edith*, *Herborgs verden*, *Haugtussa* mfl. Utgitt ni CD'er. Ble Årets Spellemann 2000 etter albumene *Herborgs Verden* og *Kråkeviks Songbok*. Oppsetninger i utvalg: tittelrolle i *Kristin Lavransdatter*, *Hellemyrsfolket*, Eliza i *My Fair Lady* og Julie i *Romeo og Julie* (Den Nationale Scene), Golde i *Spelemann på taket* (Det Norske Teatret), *Kærlighedens farve* (Odense Teater). Film: bl.a. hovedrollen Petra i *Det største i verden*. Tidligere gjestet Oslo Nye i tittelroller i *Den glade enke* og *Victoria*.

Birgitte Victoria Svendsen

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Vært tilknyttet Rogaland Teater, Nationaltheatret, Riksteatret, Teatret Vårt og siden 1990 ansatt ved Oslo Nye Teater. Roller i utvalg: Fräulein Schneider (*Cabaret*), tittelrollen i *Da Hilde ble 50*, Linda (*En handelsreisendes død*), Julie (*Romeo og Julie*), Mor Åse (*Peer Gynt*, Gållå 2014–16), Eldre Kristin (*Kristin Lavransdatter*, Sel 2016–17). Film og TV: *En god nummer to*, *Upperdog*, *Lønsj*, *Nina i Måken*, *Erobreren*, *Småbyliv* mfl. Regioppgaver: *Kristin Lavransdatter* (Sel 2018), Oslo Nyes *De urørlige*, *Fravær* og kommende *Marjorie Prime*. Priser: Heddaprisen for Mary Tyrone i *Lang dags ferd mot natt*, Aud Schönemann-prisen.

Victoria H. Meirik, regi

Regiutdannet ved Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten (1996-2000). Vært fast regissør ved Gasthuis Theater (Amsterdam), Nationaltheatret og Rogaland Teater. Siden 2015 vært kunstnerisk leder for Norsk Dramatikk Festival og fra 2016 av førsteamanuensis ved regilinjen ved KHIO. Regissert en rekke oppsetninger for norske/utenlandske scener: bl.a. *Vår Vesle* (Det Norske Teatret), *LULU – Pandoras eske*, *Frøken Julie*, *Jeanne d'Arc*, *Romeo og Julie* (Nationaltheatret), *Glassmenasjeriet* (Rogaland Teater), *Nora - Too Late* (Ibsen Int. Kina), *Kaldet* (Aarhus Teater), *Lilleskogen* (National Moravian-Silesian Theater, Tsjeckia), *Jeanne* (Det Kgl. Teater, København), *Mor og Barn* (Theater Gasthuis, Nederland). Priser: Hedda - Beste regi for *Antigone* (Trøndelag Teater), Morgenbladets Gabler pris - Beste regi for *Blackbird* (Nationaltheatret). Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

Ingrid Tønder, scenografi

Utdannet scenograf, kostymedesigner og lysdesigner ved Royal Academy of Dramatic Art, London. Oppsetninger i utvalg: scenografi/kostymer/lys/videodesign *Morgon og kveld*, *Lulu*, *Frøken Julie* og *Jeanne d'Arc* (Nationaltheatret), *Tante Jane*, *Hav* og *Den arabiske natta* (Det Norske Teatret), *Evig Søndag* og *Prinsessedramaer* (Trøndelag Teater), *Kosmisk frykt* (Rogaland Teater). Lysdesign: *Begjær under almene* og *Uskyld* (Nationaltheatret), *Ballerina* og *La Traviata* (Den Norske Opera & Ballett). Fikk Heddaprisen for scenografi/kostyme/lysdesign til *Den arabiske natta* (Det Norske Teatret). Hadde i vår scenografi og kostymedesign på *Ingenting* – en samproduksjon mellom Tigerstads-teatret og Oslo Nye Teater.

Norunn Standal, lysdesign

Utdannet ved Dramatiska Institutet, Stockholm (BA lysdesign). Vært ansvarlig for lysdesign til diverse oppsetninger ved nordiske scener: bl.a. *Kunsten å spørre*, *Revolusjon*, *Kaos er nabo til Gud*, *Borkman* og *La deg være* (Nationaltheatret), *Antigone* (Det Norske Teatret), *Hedda Gabler* (Kilden Teater), *Barnet* (Dramaten). Arbeidet i det frie scenekunstheltet med kompanier som Hege Haagenrud, Rebekka/Huy, Klassikere for Kids m.m. Fikk Heddaprisen Beste audiovisuelle design (lysdesign) for *Antigone* på Det Norske Teatret sammen med kompositør/lyddesigner/musiker. Tidligere gjestet Oslo Nye med lysdesign til *Sporvogn til begjær* og *Snøhvit*.

Alva Brosten, kostymer

Utdannet kostymedesigner ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO 2014–17). Står bl.a. bak kostymedesign til Nationalt teatrets *Begjær under almene* og *Hærmennene på Helgeland* og dramaserien *Lovleg* på NRK. Tidligere gjort kostymedesign på kortfilmer og musikkvideoer. Har designet en egen smykkekolleksjon, Fishy. Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

Ingfrid Vasset, maskeansvarlig

Har svennebrev som maskør og parykkmaker, samt bakgrunn fra Makeup Designory (Los Angeles), Oslo frisørskole og Norsk frisør-, hud- og stylistiskole. Har vært maskeansvarlig på Nationalt teateret (*Folk og røvere i Kardemomme by*, *Rockulven* mfl.), Folketeateret (*My Fair Lady*, *Jul i Blåfjell*) og for *Peer Gynt* på Gålå. Ansatt ved Oslo Nye hvor hun har hatt maskeansvar for bl.a. *Snøfall*, *Hair*, *Vepsen*, *Hvem har æren?*, *Doktor Proktors tidsbadekar*, *Jul i Blåfjell*, *Teaterkonsert med sanger av Leonard Cohen*, *Guys and Dolls*, *Peer Gynt* og *Les Misérables*.

Ivar Smedstad, videodesign

Studerte billedkunst ved San Francisco Art Institute og fikk sin grad i Performance/Video i 1988. Har arbeidet som teknisk leder ved Electronic Arts Intermix i New York, dosent ved Kunsthochschule für Medien Köln, førstemanuensis og instituttleder ved Kunstakademiet i Trondheim og daglig- og kunstnerisk leder ved Atelier Nord. Smedstad har deltatt på en rekke internasjonale videofestivaler, visninger og utstillinger, samt produsert video for teater og musikk. Priser: Terje Vigen-prisen (1993) og Gran premio Citta' di Locarno (1994). Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

MIN BRILJANTE VENNINGNE
Norgespremiere 5. september
Hovedscenen

SNØFALL
Sesongpremiere 14. november 2019
Hovedscenen

Musikalen **SÅ SOM I HIMMELEN**
Norgespremiere 30. januar 2020
Hovedscenen

MARJORIE PRIME
Norgespremiere 29. august
Trikkestallen

KARI-ANN - ÆRLIG FORTALT
Spilles mai, juni og september
Teaterkjeller'n

Dag Solstad
**GYMNASLÆRER
PEDERSENS**
beretning om den
store politiske vekkelsen som
har hjemstøkt vårt land

GYMNASIELÆRER PEDERSEN...
Norgespremiere 21. november
Oslo Nye Centralteatret

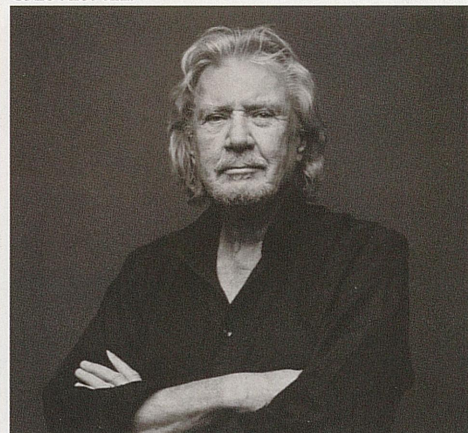

ALBERT ÅBERG GIR SEG ALDRI
Spilles t.o.m. 25. mai
Trikkestallen

**JUL MED PRØYSEN
OG SNEKKER ANDERSEN**
Sesongpremiere 16. november
Trikkestallen

GJESTESPILL:

ERIK BYE - av og med Benny Borg
Urpremiere 4. september
Gjestespill Teaterkjeller'n

SAMPRODUKSJONER:

JACOBSEN, VÆRSÅGOD!
Spilles t.o.m. 25. mai
Samproduksjon, Centralteatret

2010 - LOLLYWOOD. STATSTEATRET
Spilles t.o.m. 27. april
Samproduksjon, Centralteatret

WHAT IS LOVE
Urpremiere 11. september
Samproduksjon, Centralteatret

SAMFUNN

Vålerenga **mot rasisme** jobbsjansen inkludering engaaaktiv

Følg oss på Facebook!

Klubben for alle!

Stiftelsen Vålerenga Fotball Samfunn bruker idretten som et verktøy for å inkludere og integrere barn, ungdom og voksne. Klubben ønsker å skape aktiviteter som gir glede, samhold, positive holdninger og bedre helse.

Våleranga Fotball er klubben for alle!

Oslos stolthet

Stiftelsen Vålerenga Fotball Samfunn har i dag fire hovedprosjekter:

Vålerenga mot rasisme tar avstand fra all form for diskriminering, og skaper gode holdninger gjennom positive aktiviteter.

Jobbsjansen er et arbeidstreningsprogram for personer som står utenfor arbeidslivet.

Inkludering gir barn, ungdom og voksne med begrenset økonomi et positivt tilbud i hverdagen.

Engaaaktiv er et helsetilbud som skal gi bedre livskvalitet for ulike målgrupper.

Ønsker dere mer informasjon ta kontakt med daglig leder, Lars Eirik Egeen, på mobil: 90062093.

BLI MED- BILLETTEN KR. 50,-

Nå gir vi alle mulighet til å gå på teater via
vårt inkluderingsprosjekt.

Les mer: www.oslonye.no

BLI MED BILLETTEN®

Bli medlem!

VENNER AV OSLO NYE TEATER

Som venn av Oslo Nye Teater får du to billetter til
hver oppsetning til rabattert pris, eksklusive møter
med regissører og skuespillere, omvisninger på våre
scener, teaterturer m.m.

Pris kr 400,-

Kontakt Elisabeth Vatne-Lund
e.vatnelund@gmail.com • Mobil: 46923158

VENNEFORENING

Billetter:
22 34 86 80
www.oslonye.no
ticketmaster.no/ 815 33 133

Oslo Nye Hovedscenen
Rosenkrantzgt. 10

Oslo Nye Centralteatret
Akersgt. 38

Oslo Nye Trikkehallen
Torshovgt. 33

Oslo Nye Teaterkjeller'n
Akersgt. 38

www.oslonye.no

Følg Oslo Nye Teater på:

